

frekventerede, og som saaledes synes at kunne være et Appendix til Poststationerne. For de Korresponderende, der jo i Almindelighed falde sammen med de Telegraferende, er det derhos af Interesse at have disse to Kontorer samlede paa eet Sted, og derfor skal jeg henstille, om der ikke kunde gjøres Noget i den Henseende til Lettelse for de Telegraferende og til Besparelse for Statskassen. Der kunde ganske vist ogsaa trænges til flere nye Telegrafledninger, og jeg skal nævne en saadan Ledning, hvorpaa vistnok den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed er bleven henvendt ved et indkommet Andragende; det er en Telegrafstation ved Juglebjerg. At Juglebjerg er et Slags Centralpunkt for den sydvestlige Del af Sørs Amt og et Sted af stigende Betydning, behøver jeg selvfølgelig ikke at udvikle for den høitærede Minister, og da der er et regnskabsførende Postkontor der, vil Bestyrelsen af en Telegrafstation paa dette Sted neppe være forbundet med synderlige Udgifter. Naar man er i Juglebjerg, naar man ser Telegrafen gaa igennem Byen, og naar man har et Postkontor der, er det høit sluffende, at man ikke kan komme til at telegrafere derfra. Det er den store nordiske Telegraf, som passerer Landeveien der, men det vilde formentlig ikke være vanskeligt at træffe en Overenskomst med dette Telegrafelskab, der jo saa ofte faar Hjælp af Staten, og som tilbels har sine Indtægter ved Statsmagtens Understøttelse, om at vise Staten den Villighed, at dets Telegrafannger afbenyttedes til en Statstelegraflinie. Dette Punkt skal jeg henstille til den ærede Minister, og det vilde tillige være ønskeligt, om det ærede Finantsudvalg vilde tage dette Spørgsmaal under Overveielse.

Formanden: Jeg vil minde om, at Spørgsmaalet om nye Telegrafanlæg har foreligget ved § 27, men at det egentlig ikke foreligger idag.

Chr. Pedersen: I Betænkningen er Opmærksomheden bleven henledt paa et Punkt, hvorved jeg vil tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger, for at det ærede Udvalg og den høitærede Minister om muligt til 3die Behandling kunde skjenke den nogen Opmærksomhed og tage den paagældende Sag under Overveielse. Der er nemlig gjort en Henstilling om Tilveiebringelsen af en bedre Postforbindelse imellem Velle og Larm; men den samme Ulempe, som der finder Sted, findes vistnok ogsaa paa mange andre Steder og navnlig paa Nordlolland, siden der kom en Sernbaneforbindelse der. Da den fælterste Bane blev aabnet, blev Guldborgland, den nordlige Del af Landet, lagt ind under Nørre-Ålsv Station's Postvesen, saaledes, at den Postforbindelse, der tidligere var mellem Sørfjøbing By og dens naturlige Opland, blev ophævet. Tidligere kom der to Gange fjør-

rende Post over Guldborgland, men ved den Fælterste Banes Aabning blev dette aldeles afløst, saaledes at Sørfjøbing og dens naturlige Opland ikke mere fik nogen Postforbindelse, hvorved Sognene paa Nord-Lolland nu ere henviste til at faae deres Post fra Nørre-Ålsv Station. Der kunde være Noget, som talte herfor strax efter Fælterbanens Aabning, men efterat den lollandste Bane nu er aabnet, er det en høit besynderlig Uting at lade dette Forhold vedblive at bestaa. Egnens Beboere saavel som Industriforeningen i Sørfjøbing indgav i sin Tid et Andragende til Generalpostdirektoratet om at faae disse Ulemper afhjulpede, og der blev ogsaa givet et Slags Tilfagn om, at noget Saadant vilde ske, men der er indtil Dato ikke foretaget noget Skridt i den Henseende; de samme Ulemper, som dengang vare tilstede, eksistere endnu den Dag idag. Naar saaledes f. Ex. et Sogneraad i Omegnen af Sørfjøbing korresponderer med Amtmanden i Nykjøbing, svarer denne ganske naturligt til Sogneraadet pr. Sørfjøbing, og Amtets Brev gaar da med Posten fra Nykjøbing til Sørfjøbing, men denne Skrivelse bliver ikke udleveret fra Sørfjøbing Posthus; den gaar tilbage fra Sørfjøbing over Nykjøbing til Nørre-Ålsv og derfra til Guldborg paa Fælter, med Færgeren over Guldborgsund og forsendes denne forunderlige og forbausende Omvei tilbage til disse Sogne i Sørfjøbings Nærhed. Det er dog en høit besynderlig Usik at lade saadanne Forhold vedblive. Der blev allerede i November Maaned fra nogle Sogneraad og fra Industriforeningen i Sørfjøbing tilstillet mig et Andragende om, at jeg vilde henlede saavel Ministerens som Udvalgets Opmærksomhed paa dette Forhold, men jeg var ved Sygdom forhindret fra at besøge det, og jeg overgav derfor strax Andragendet til min Ven og Kollega for Nykjøbing Kreds (Clausen), men det kom ikke til Finantsudvalgets Kjendskab i rette Tid, og der har derfor ikke været foretaget Skridt i den Anledning. Den eneste Udvet, der endnu er aaben, er altsaa den, her at henlede Opmærksomheden derpaa og med det Samme at overgive den Skrivelse, jeg har modtaget, til Finantsudvalget, for at dette inden 3die Behandling kan tage Hensyn til disse Ulemper, saaledes at der kan blive foretaget Skridt til at afhjælpe dem. Jeg haaber, at det ærede Finantsudvalg vil gjøre vedkommende høitagtede Minister opmærksom paa de Ulemper, som her ere tilstede. Sagen er den, at Generalpostdirektoratet har modtaget en Skrivelse; den høitagtede Minister kan naturligvis ikke have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvad hvert enkelt Medlem siger, og jeg tør heller ikke fordrø, at den høitagtede Minister har hørt efter, hvad jeg har sagt, men jeg henstille til Finantsudvalget, at det vil skjenke Sagen den fornødne Overveielse.

Jørgensen: Det er kun nogle faa Ord, jeg skal udtale i Anledning af en Bemærkning,